

Syften (Maqasid) med Surah 14 Ibrahim

Surat Ibrahim är helt mekansk enligt de flesta kommentatorer. Al-Razi sade:

”Vet att diskussionen om huruvida denna sura är mekansk eller medinsk bygger på enskilda återberättelser. Och när suran inte innehåller något som rör juridiska föreskrifter, är dess uppenbarelse i Mekka eller Medina likvärdig. Skillnaden blir endast viktig om suran innehåller något upphävt eller upphävande, för då finns en stor nytta.”

Dess verser

Antalet verser i denna sura är femtiotvå.

Dess förtjänster

Det finns ingen autentisk hadith om surans förtjänst som helhet, men några hadither och traditioner har återberättats om vissa av dess verser, bland annat:

- Ibn Abi Shaybah återger från Abd Allah ibn Mas'ud – må Gud vara nöjd med honom – att han sade:
”Människorna kommer på Domedagen att ställas inför tre register: ett register med goda gärningar, ett register med välsignelser, och ett

register med dåliga gärningar. Registret med välsignelser jämförs med registret med goda gärningar, och välsignelserna förbrukar de goda gärningarna. Då återstår de dåliga gärningarna, och deras öde ligger hos Gud: om Han vill straffa Han, och om Han vill förlåter Han.”

Detta syftar på Guds ord i denna sura:

{Och om ni räknar Guds välsignelser kan ni inte räkna dem. Människan är sannerligen mycket orättvis och mycket otacksam} (Ibrahim: 34),

och Hans ord:

{Har du inte sett dem som bytte ut Guds välsignelse mot otro och förde sitt folk till undergångens boning} (Ibrahim: 28).

- Al-al-Bukhari och Muslim återger från al-Bara' ibn Azib – må Gud vara nöjd med dem båda – att Profeten ﷺ sade:

”När den muslimske tjänaren frågas i graven, vittnar han att det inte finns någon gud utom Gud och att Muhammad är Guds Sändebud. Det är detta som avses med Guds ord:
 {Gud styrker dem som tror med det fasta ordet i detta liv och i det kommande} (Ibrahim: 27).”
- Al-Bazzar återger från A'isha – må Gud vara nöjd med henne – att hon sade:

”Jag sade: O Guds Sändebud! Denna umma kommer att prövas i sina gravar — hur blir det då med mig, jag som är en svag kvinna?”
Han sade:
 {Gud styrker dem som tror med det fasta ordet i detta liv och i det kommande}.
Al-Mundiri sade: ”Dess återberättare är tillförlitliga.”
- Masruq berättade att A'isha reciterade versen:

{Den dag då jorden byts ut mot en annan jord och himlarna likaså} (Ibrahim: 48).
Hon sade: ”O Guds Sändebud! Var kommer människorna att vara då?”
Han sade: ”På bron (al-sirat).”
Återgiven av al-Tirmidhi och Ibn Majah; al-Tirmidhi sade: ”En god och autentisk hadith”, och slutet av den finns hos Muslim.
- Abd Allah, son till Imam Ahmad, sade:

”Jag informerades om att Siyyad ibn Ja'far sade: 'Jag gick in till Habib Abu Muhammad, och han sade: Läs för mig.' Jag tog hans mushaf, och det första som föll framför mig var:
 {Och de bad om seger, och varje trotsig tyrann förlorade} (Ibrahim: 14).
Han började säga: '{Och de bad om seger}' och grät.”

Surans syften

Surat Ibrahim innehåller flera syften, som kan sammanfattas enligt följande:

För det första:

Suran inleds med att klargöra att syftet med uppenbarelsen av boken är att vägleda alla skapade till religion och gudsfuktan, och att hindra dem från otro och olydnad. Gud säger:

{En bok som Vi har uppenbarat för dig för att du ska föra människorna ut ur mörkret till ljuset, med deras Herres tillåtelse, till den Mäktiges, den Prisades väg} (Ibrahim: 1).

Detta är syftet för vilket alla profeter sändes.

För det andra:

Att fastställa Guds enhet. Detta framgår av Musas ord:

{Om ni och alla på jorden förnekar, så är Gud ändå Självtillräcklig, Prisad} (Ibrahim: 9),

och Ibrahims ord:

{Och håll mig och mina söner borta från att dyrka avgudar} (Ibrahim: 35),

och Guds ord i slutet av suran:

{Så att de ska veta att det endast är en enda Gud} (Ibrahim: 52).

Ibn Ashur sade:

”Och att de ska veta — av det som nämnts av bevis — att det inte finns någon gud utom Gud, dvs. att gudomligheten är exklusivt Hans.”

Al-Razi sade:

”Verserna antyder att påminnelserna och förmaningarna leder till att man står stilla inför tawhid och vänder sig till goda handlingar. För när människan hör dessa varningar, ökar hennes fruktan, och hon börjar reflektera, vilket leder henne till kunskap om tawhid och profetskap, och till att utföra goda gärningar.”

För det tredje:

Suran klargör att Koranen är den fullständiga förmedlingen från Gud, eftersom den garanterar att visa vägen som leder till Honom. Gud säger:

{Detta är ett budskap till människorna} (Ibrahim: 52).

Han klargör att Han uppenbarade denna sura och nämnde dess förmaningar för att människorna ska dra nytta av dem, bli troende och lydiga, och lämna otro och olydnad.

Det grundläggande målet med detta budskap och denna varning är att människorna ska veta att **{det endast är en enda Gud}**.

Al-Biqā'i sade:

"Denna sura innehåller förmaningar, liknelser och visdomar som tystade de värtaliga och häpnade de lärda. Gud sammanfattade dem med något som passar som titel för hela Koranen:

{Detta är ett budskap}, dvs. boken som för människorna från mörker till ljus, **{ett tillräckligt budskap för människorna}**, så att de når Gud genom att följa Hans raka väg."

För det fjärde:

Suran innehåller olika typer av förmaningar och varningar, såsom: **{Ve över de otrogna för ett hårt straff — de som föredrar detta liv framför det kommande och hindrar från Guds väg och söker göra den krokig}** (Ibrahim: 2-3),

och Hans ord:

{Om ni är tacksamma ska jag ge er mer, men om ni förnekar — sannerligen, Mitt straff är hårt} (Ibrahim: 6),

och Hans ord:

{Och de bad om seger, och varje trotsig tyrann förlorade}.

För det femte:

Att Gud styrker de troende i detta liv och i det kommande. Han säger: **{Gud styrker dem som tror med det fasta ordet i detta liv och i det kommande}**,

och:

{Och de som tror och gör goda gärningar ska föras in i trädgårdar... deras hälsning där är: "Frid"} (Ibrahim: 23).

För det sjätte:

Att Gud vilseleder dem som avviker från Hans minne och följer sina begär. Han säger:

{Gud vilseleder de orättvisa, och Gud gör vad Han vill} (Ibrahim: 27),

och:

{Och de satte upp medgudar åt Gud för att vilseleda från Hans väg. Säg: Njut! Ert slut blir elden} (Ibrahim: 30).

För det sjunde:

Suran klandrar dem som byter ut Guds välsignelse mot otro och leder sitt

folk till undergång, såsom de tidigare ledde sina anhängare till elden.
{Har du inte sett dem som bytte ut Guds välsignelse mot otro och förde sitt folk till undergångens boning} (Ibrahim: 28).

För det åttonde:

Suran betonar Guds välsignelser över människorna genom att nämna de stora kosmiska tecknen:

{Och Han har underkastat er solen och månen, ständigt kretsande, och Han har underkastat er natten och dagen} (Ibrahim: 33).

För det nionde:

Suran presenterar Ibrahim som ett exempel på tacksamhet. Han uppmanade de troende till en form av tacksamhet som består i bön och godhet mot Guds tjänare, innan den dag kommer då varken rikedom eller barn hjälper:

{Herre, jag har bosatt en del av min avkomma i en dal utan gröda, nära Ditt heliga hus, Herre, för att de ska upprätta bönen} (Ibrahim: 37).

För det tionde:

Suran ägnar stor uppmärksamhet åt Guds herravälde och människans underkastelse inför Hans styre, makt och förvaltning. Detta framgår av Ibrahims upprepade ord: **{Herre}**, **{Vår Herre}**, såsom:

{Herre, gör denna stad trygg} (Ibrahim: 35),

{Herre, de har vilselett många} (Ibrahim: 36),

{Vår Herre, jag har bosatt} (Ibrahim: 37),

{Vår Herre, Du vet} (Ibrahim: 38),

{Herre, gör mig till den som upprättar bönen} (Ibrahim: 40),

{Vår Herre, förlåt mig, mina föräldrar och de troende} (Ibrahim: 41).

Suran betonar att det huvudsakliga syftet med människans skapelse är att hon ska underkasta sig Gud ensam, eftersom Han är Herren som förtjänar att vara den ende som dyrkas, den som styr, befäller, förbjuder och vägleder. Ett samhälle som bygger sitt liv på denna grund skiljer sig i grunden från alla samhällen som underkastar sig någon annan än Gud.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)

- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)